

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4091/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Момчило Филиповић, адвокат из ..., против тужене „Директне банке“ АД Крагујевац, коју заступа пуномоћник Невена Јеличић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2627/19 од 29.01.2020. године, у седници одржаној дана 25.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2627/19 од 29.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2627/19 од 29.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9494/18 од 29.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништава одредба члана 1. став 1. тачка 1. тачка 8. Уговора о динарском кредиту за рефинансирање ближе означеном у том делу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 2.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.05.2014. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 23.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 2627/19 од 29.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да

нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате поднета је дана 08.06.2018. године. Вредност предмета спора је 2.200,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић